

O tej zvezdi sem pisal že pred kakšnimi tridesetimi leti. Takrat se je zdela kot super zvezda. Zdaj sem prišel do novih podatkov o njej. Povedo, da še močneje sveti, kot smo takrat mislili.

Super zvezda

Na južni nebesni polkrogli leži od nas nevidno ozvezdje Zlata riba (Dorado). V sebi skriva "nedolžno" šibko zvezdo, vidno le z daljnogledi. Odkrili so jo že leta 1897 in jo ves ta čas pridno opazujejo in raziskujejo. Zvezdi bi lahko tudi rekli "Tiha voda bregove dere". Ima namreč nenavadno lastnost. V prostor oddaja tako veliko svetlobe, kot je zlepa ne zmore kakšna nam znana zvezda. Zato so ji nadeli ime S Doradus - S Zlate ribe. Črka S spominja na začetek besede super. Torej gre za nekakšno super zvezdo.

Zvezda S je zelo daleč. Leži v galaksiji Veliki Magellanov oblak, sosedi naše Galaksije, v oddaljenosti okoli 170.000 svetlobnih let. Preračunano, to pomeni, da je približno 20.000-krat dlje, kot je od nas oddaljena najsvetlejša zvezda neba, Sirij.

Legla zvezde S Doradus v delu Velikega Magellanovega oblaka. Oblak se vidi na nebu kot meglica navideznega premera za okoli 10 Lun. Odkrili so ga pomorščaki velike Magellanove ekspedicije v prvi četrtini 16. stoletja.

Gl. rubriko Domoznanstvo.

Iz novih znanih podatkov po kratkem računu pridemo do neverjetnega rezultata. Zvezda je res izjemna. Velika je za kakšnih 250 Sonc, v prostor pa na vse strani oddaja ali pošilja tako ogromno svetlobe, kot jo premore okoli milijon naših Sonc.

Ko bi zvezdo S s tako izjemno veliko svetlobno močjo ali, kot tudi rečemo, s tako izjemno velikim izsevom lahko prenesli na oddaljenost Sirija, bi svetila približno tako močno, kot pri nas sveti polna luna na nebu. Ko pa bi jo lahko postavili na mesto najbližje zvezde Proksime Kentavra v razdaljo dobrih štirih svetlobnih let, bi svetila še nekajkrat močneje od polne lune.

Si predstavljate, kaj bi to pomenilo za nas, Zemljane. Pomislite, poleg Sonca dodatna luč na nebu, ki bi po siju kar tekmovala z Luno.

Še najbolje je, da je v vesolju urejeno tako, kot je urejeno. Dve sonci na našem nebu? Ne, hvala, to je preveč. Tudi in celo za pravljico.

Kranj, 15. december 2017

Majo Prosen